

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: J. J.
zastoupený Mgr. Silvií Rymlovou, advokátkou
sídlem náměstí Republiky 2/1, 746 01 Opava

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
se sídlem Křížova 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 9. 10. 2020, o invalidním důchodu

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Odměna advokátky Mgr. Silvie Rymlové se **určuje částkou 2 600 Kč**, která jí bude vyplácena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 9. 10. 2020 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí vydané pod č. I dne 26. 6. 2020, jímž v autoremeduře přiznala žalobci od 20. 4. 2020 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 6 550 Kč měsíčně. Tímtež rozhodnutím žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí vydané 26. 6. 2020 pod č. II, kterým podle ust. § 115a odst. 1 písm. c) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení ve znění pozdějších předpisů rozhodla, že celý doplatek důchodu ve výši 19 650 Kč, který vznikl za období od 20. 4. 2020 do 19. 7. 2020 bude použit na úhradu splatného dluhu na pojistném nebo penále v celkové výši 35 481 Kč osoby samostatně výdělečně činné, které by doplatek náležel.
2. Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, kterou na výzvu krajského soudu upřesnil tak, že podle jeho názoru mu měl být důchod přiznán už od října 2019, protože v tomto měsíci došlo k úrazu, který byl vážný, a jeho následky jsou těžké.
3. Žalovaná po provedeném dokazování navrhovala zamítnutí žaloby žalobce jako nedůvodné.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 9. 10. 2020 č. j. X, obsahem připojeného posudkového spisu žalobce vedeného u Okresní správy sociálního zabezpečení Opava, předloženým dávkovým spisem žalobce a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 26. 10. 2021 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích v podstatě jediného uplatněného žalobního bodu (ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).
5. Z obsahu připojeného posudkového a dávkového spisu žalobce krajský soud zjistil, že žalobce podal žádost o invalidní důchod dne 18. 12. 2019. Na základě této žádosti byl posouzen jeho zdravotní stav lékařem posudkové služby Okresní správy sociálního zabezpečení Opava dne 14. 2. 2020 se závěrem, že se u něj nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“). Na základě tohoto posudku vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 25. 2. 2020, kterým byla žádost žalobce o invalidní důchod zamítnuta. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky a v rámci řízení o těchto námitkách posoudil dne 11. 5. 2020 jeho zdravotní stav lékař České správy sociálního zabezpečení, pracoviště Ostrava, podle jehož posudku žalobce nebyl v době od 1. 10. 2019 do 19. 4. 2020 invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění; žalobce však je invalidní od 20. 4. 2020, přičemž se jedná o invaliditu prvního stupně, neboť pokles pracovní schopnosti činí u něj 35 % podle kapitoly XIII., oddíl E, položky 1, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Datum vzniku invalidity u žalobce tento posudkový lékař stanovil 20. 4. 2020. Následně žalovaná vydala rozhodnutí ze dne 26. 6. 2020, kterým žalobci přiznala invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně od 20. 4. 2020. Žalobce následně podal i proti tomuto rozhodnutí námitky s tím, že invalidní

důchod mu měl být přiznán již od října 2020, neboť v tomto měsíci došlo u něj k úrazu, který byl vážný a jeho následky jsou těžké. Žalovaná při vydání uvedeného rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu žalobci vycházela mj. z recenze vedoucího lékaře České správy sociálního zabezpečení, který dne 4. 8. 2020 konstatoval, že zdravotní stav žalobce byl posouzen v souladu s příslušnou legislativou. O námitkách žalobce pak rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.

6. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise ze dne 26. 10. 2021 krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace žalobce od praktické lékařky MUDr. G. a jejich nálezů ze dne 27. 1. 2020 a 12. 3. 2021, z nálezů Slezské nemocnice v Opavě, chirurgie, urgentní pohotovosti MUDr. P. a MUDr. K. ze dne 16. 11. 2019, z propouštěcí zprávy Fakultní nemocnice Ostrava, neurologie ze dne 9. 10. 2019, z nálezů neurochirurgické kliniky Fakultní nemocnice Ostrava, MUDr. B. ze dne 16. 12. 2019, 20. 4. a 19. 10. 2020, nálezů ortopeda MUDr. B. ze dne 9. 1. 2020, z nálezů z rehabilitace MUDr. P. ze dne 22. 1. 2020, propouštěcí zprávy z Lázní Darkov z pobytu od 24. 2. do 17. 3. 2020, z nálezů neurologie Slezské nemocnice v Opavě MUDr. J. ze dne 3. 3. 2021, EMG nálezů MUDr. Š. ze dne 25. 6. 2020 a dekurzu z rehabilitace od 18. 6. do 21. 12. 2020. Posudková komise uvedla k posudku diagnostický souhrn zdravotních omezení žalobce a učinila stejný závěr jako posudkový lékař České správy sociálního zabezpečení pracoviště Ostrava, tedy že žalobce v době od 1. 10. 2019 do 19. 4. 2020 nebyl invalidní, neboť v té době nešlo u něj o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Žalobce je invalidní od data 20. 4. 2020 pro invaliditu prvního stupně. Z důvodů dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 35 %, a to v souvislosti s úrazem ze dne 1. 10. 2019. Datum vzniku invalidity 20. 4. 2020 odůvodnila posudková komise neurologickým vyšetřením, v němž se konstatuje stabilizace zdravotního stavu žalobce a reziduální závažné funkční omezení statodynamiky a dynamiky bederní páteře. Posudková komise dodala, že den závažné zdravotní příhody nelze považovat za datum vzniku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ani invalidity. Z medicínského hlediska je prakticky nemožné v den příhody odhadnout prognózu funkční poruchy po ukončení léčby. Krajský soud musí především zdůraznit, že napadené rozhodnutí přezkoumal z hlediska jediného uplatněného žalobního bodu, který žalobce uvedl v doplnění své žaloby na výzvu soudu. Tato žalobní námitka spočívala v tom, že žalobce nesouhlasil s přiznáním invalidního důchodu od data 20. 4. 2020, neboť dle jeho názoru mu měl tento důchod být přiznán již od října 2019, kdy došlo k úrazu, který byl vážný a jehož následky jsou těžké. Při jednání krajského soudu dne 9. 12. 2021 žalobce svou žalobu v podstatě rozšířil o další žalobní bod spočívající v nesouhlasu přiznaného stupně invalidity. K tomuto žalobnímu bodu však krajský soud přihlídnout nemohl, neboť byl uplatněn po marném uplynutí lhůty k podání žaloby (viz ust. § 72 odst. 1 a § 71 odst. 2 s. ř. s.). Krajský soud dospěl provedeným dokazováním k závěru, že žalobce byl k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí invalidní, přičemž se jedná o invaliditu prvního stupně. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 % avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 % avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 35 % a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, který se plně shoduje se závěrem posudkového lékaře České správy sociálního zabezpečení, dle něhož rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 12, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Posudek posudkové komise hodnotí krajský soud jako dostatečně úplný, správný a přesvědčivý; žalobce u ústního jednání krajského soudu sám potvrdil, že tento posudek vychází z jeho úplné zdravotní dokumentace a že v něm byla hodnocena veškerá jeho zdravotní omezení. Zdravotní stav žalobce byl posuzován nejen posudkovým lékařem, ale i dalším odborným lékařem - neurologem, tedy lékařem v oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobém zdravotním stavu žalobce a tímto odborným lékařem byl žalobce při jednání posudkové komise vyšetřen. Posudek posudkové komise se jednoznačně shoduje s předchozími posudky lékařů ČSSZ i v datu vzniku invalidity u žalobce, které je odůvodněno neurochirurgickým vyšetřením konstatujícím stabilizaci zdravotního stavu a reziduální závažné funkční omezení statodynamiky bederní páteře. K tomu posudková komise dodala, že den závažné zdravotní příhody (v daném případě úrazu žalobce) nelze považovat za datum vzniku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ani invalidity, neboť z medicínského hlediska je prakticky nemožné v den této příhody odhadnout prognózu funkční poruchy po ukončení léčby. K uvedenému krajský soud dodává, že podle ust. § 26 zákona o důchodovém pojištění se za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pro účely tohoto zákona považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než jeden rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než jeden rok. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správný soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám, stejně tak si tento úsudek nemůže udělat sám žalobce. Posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu pod korespondující ust. vyhlášky, určení rozhodujícího zdravotního postižení a stanovení míry poklesu pracovní schopnosti stejně tak jako stanovení data vzniku invalidity soud neprovádí, protože jde právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nečiní sám, ale vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise.

7. Jelikož invalidita prvního stupně vznikla u žalobce dne 20. 4. 2020 a nikoliv od data dřívějšího, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 26. 6. 2020 vydané pod č. I., jímž žalobci přiznala tento důchod od uvedeného data.
8. Na základě výše uvedeného krajský soud žalobu žalobce jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

[Zadejte text.]

9. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovaná na jejich náhradu nemá nárok ze zákona (ust. § 60 odst. 2 s. ř. s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).
10. Ustanovené právní zástupkyni žalobce byla přiznána odměna za jeho zastupování v rozsahu 2 úkonů právní služby po 1000 Kč a 2 režijních paušálů po 300 Kč a v souladu s ust. § 7, 9 odst. 2 a 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., celkem tedy 2 600 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 9. prosince 2021

JUDr. Petr Indráček
samosoudce